81ste Jaargang.— Nr 19 Abonnementsprijs : fr. 15,00 per jaar — 30 centiemen het nummer Zaterdag 11 Mei 1935.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel . . . . . fr. 1,00
Tusschen Allerlei en Provincie-nieuws . . . . . fr. 2,00
KLEINE AANKONDIGINGEN :
Van 1 tot 4 regels . . . . fr. 3,50
Elke regel meer . . . . . fr. 0,75

BUREEL & REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLÉE
REGULIERENWAL (Steenderpoort)
— TONGEREN —
Postchek N° 84855. — Telefoon 12.

De Schoone Meimaand

Voor ons, katholieken, is de Meimaand voor Maria's maand, als in de kerk het beeld der maagdelijke moeder uitgesteld staat te midden van welriekende bloemen en talrijke lichtjes ; als in de huizen der vrome christen menschen des avonds, onder het bidden van den Rozenkrans licht ontboken wordt voor Maria's beeld, dat in alle gezinnen te vinden is ; als overal langs de wegen aan de bomen de kleine kapeltjes versierd worden.

En als het gebeurde, gelijk in 1887, dat er in Maria's maand geen zonnig Meiweder te krijgen was, dan klaagde Guido Gezelle in den eenvoud zijns harten zijn kinderlijken nood aan de hemelsche moeder. En hij zong :

Maria, schoonste blom
Des wereds, na veel stonden
Verbeidens, zijt gij eens
Geboren onbevlekt :
Kastiid den boozen wind,
En houd hem ingebonden :
Geen buien meer ! En blad
En bloemen, herontwekt !

Dan zal men voor uw beeld
Met blomme en blad geladen
Aleer de zonne rijst,
U komen, reine Maagd,
Bekennen hoe dat 't recht
Behoort en is geraden
Maria, dat uw naam
De schoone Meie draagt !

Guido Gezelle was de dichter van zijn volk, wiens innigste gevoelens hij doorpeild had. Hij wist hoe de godsvrucht tot Maria in de Meimaand diep in onze harten ingeworteld is en, hij zelf ging dan gaarne in bedevaart naar Maria's heiligdommen.

Dichter Aug. Cuppens zingt :

Waar men ga langs Vlaamsche wegen,
Oude hoeve, huis of tronk,
Komt men er, Maria tegen,
Staat uw beeldenis te pronk :
Lacht ons toe uit lindegroen
Bloemenkrans of blij festoen.
Moge 't nimmer hier veranderen
O gij, Ons Lieve Vrouw van Vlaanderen !

En bij de jubelzangen der dichters voegt zich de ernst der geschiedschrijvers, die ons verhalen hoezeer de eredienst van O. L. Vrouw in België steeds ingeworteld was. Sprekende over de 14e eeuw, constateert Pirenne dat de zedelijke troebelen zelf tot heropwekking van het godsdienstig gevoel bijdragen. « De zoete en teedere eeredienst » van O.L.Vrouw maakt zich dan meester » van de zielen die bescherming en troost » zoeken. Van af het einde der 14e eeuw » wijzen de Bruggelingen aan de tusschen- » komst der H.Maagd de nederlaag van » Philip van Artevelde te Roosebeke. De » madonna's van Scheut bij Brussel, van » Montenaken in Haspengouw veropenbaren » zich door wonderwerken en worden » het voorwerp van een hartstochtelijke » vereering ». (H. Pirenne, Histoire de Belgique, t. II, p. 437). De groote geschiedschrijver diende hier bij te voegen het genadebeeld van O.L.Vrouw van Tongeren, waarheen zelfs de H.Juliana van St-Cornelis-berg in bedevaart kwam. « Het beeld » der H.Maagd van Tongeren, beroemd door » een ontelbaar getal wonderen heeft sinds » vele vervlogen tijden den naam ontvan- » gen van Prima cis Alpes, (eerste aan » deze zijde der Alpen) » verklaart de geschiedschrijver Thys in zijn werk over O.L.V. Kerk. (Zie Annales de l'Académie d'Archéologie de Belgique, 1866, p. 241). Haar behoort daarom een eereplaats, hier terstede en elders, voorbehouden.

Onderwijs

HERVORMING DER PROGRAMMA'S.

— O —

Een Kamerlid, M. Jennis en verzoent dhr. Minister van Openbaar Onderwijs om aanvullende inlichtingen nopens de kwestie der hervorming van de schoolprogramma's. Hij vroeg namelijk :

1) Welke de geraadpleegde vakorganisaties zijn ;

2) Welke die personaliteiten uit de onderwereld zijn aan wie de hervorming der roosters en leerplannen werd toevertrouwd.

Het antwoord van het Ministerie van Openbaar Onderwijs van 2 Mei jl., luidt :

Bij het onderzoek van het vraagstuk der hervorming van lessenroosters en leerplannen in het middelbaar onderwijs werd er rekening gehouden met de verslagen ingediend door de verschillende vereenigingen van het onderwijzend personeel, namelijk door den Bond der atheneumleeraars van België, door den Vriendenkring der studiedirecteuren van de koninklijke athenea, door de Vriendenkring van bestuurders en bestuursters van middelbare scholen, door de Koninklijke Vereeniging van het officieel middelbaar onderwijs, door het Syndicaat van middelbare scholen, door de « Fédération médico-pédagogique liégeoise », met de verslagen, ingediend door de heeren Gravis, Duesberg, enz.

Het vraagstuk werd grondig en in zijn geheel bestudeerd door de overwerkcommissie, ingesteld door den heer minister Vauthier.

De verslagen, de ontwerpen van lessenroosters en leerplannen door deze commissie ingevolgd werden bestudeerd door den verbeteringsraad voor het middelbaar onderwijs.

Voor het overige meen ik dat er geen aanleiding toe bestaat om dien naam bekend te maken van de personlijkheden die geraadpleegd werden in verband met deze opvoedkundige kwestie, des te meer daar deze vraag om advies geen officieel karakter heeft, doch enkel als inlichting geldt welke het hoofd van het departement inwint om voorgericht te zijn en zijn documentatie aan te vullen.

Vraag van den heer Debacker, 9 April 1935 :

Bestaat er een censuur op de boeken die in de schoolbibliotheken der Rijksmiddelbare onderwijsgestichten (athenea en middelbare scholen) voorkomen ?

Zoo ja door wie wordt deze uitgeoefend? Wie is er geheurlijk verantwoordelijk voor te geen de moraal strijdende boeken die in deze bibliotheken zouden voorkomen en aan jonge studenten worden uitgeleend ?

Antwoord van het Ministerie van Openbaar Onderwijs van 2 Mei 1935 : De verbeteringsraad van het middelbaar onderwijs onderzocht de boeken die in de bibliotheken der leerlingen van de Rijksmiddelbare onderwijsinstellingen mogen geplaatst worden.

De aangenomen werken worden vermeld in een catalogus waaruit de schoolhoofden de werken dienen te kiezen welke zij voor gezegde klassebibliotheken wenschen aan te schaffen.

Voor het gebeurlijk aanschaffen van niet door den verbeteringsraad toegelaten werken blijven de schoolhoofden verantwoordelijk.

Vraag van den heer Michaux, 29 Maart 1935 :

Op 12 Maart ll. stoelde ik aan den minister van openbaar onderwijs de hierna volgende vraag die verschenen is in het bijblad van 26 Maart onder nr. 63.

De minister van openbaar onderwijs antwoordt mij dat die vragen de toepassing betreffen van de wet van 18 Juni 1930 aangaande de verzekering tegen de zeldzamelijke gevolgen van ouderdom en tot de bevoegdheid van uw departement behooren.

Gij zoudt mij zeer verplichten mij de regels te willen aanduiden die moeten gevolgd worden voor het aanleggen der pensioenen :

1) Van het wereldlijk onderwijzend personeel der aangenomen bewaarscholen ;

2) Van het geestelijk onderwijzend personeel der lagere scholen en aangenomen bewaarscholen ;

3) Van het wereldlijk en geestelijk onderwijzend personeel der aanneembare bewaar- en lagere scholen ;

4) Omdat het aanneming contract dat het aannemend bestuur de verplichtingen van den « werkgever » inzake pensioenen moet op zich nemen ?

Antwoord van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg van 2 Mei 1935 :

1) Het wereldlijk onderwijzend personeel der aangenomen bewaarscholen valt onder toepassing der wet van 18 Juni 1930 betreffende het bedienden-pensioen.

2) Het geestelijk onderwijzend personeel, om het even in welke school het wordt geoefend, valt niet onder toepassing der wet van 18 Juni 1930, vermits er geen dienstverhuring contract bestaat tusschen de geestelijken, elk afzonderlijk, en de overheid die de school bestuurt, maar een aanneming contract tusschen deze overheid en de oversten van de congregatie waartoe de belanghebbenden behooren.

3) a) Het wereldlijk onderwijzend personeel der aanneembare bewaarscholen is onderworpen aan hetzelfde stelsel als dit van de aangenomen bewaarscholen (cf. 1) ;

b) Het aanleggen van het pensioen van het wereldlijk onderwijzend personeel der aanneembare lagere scholen valt ten laste van den Staat ;

c) Het geestelijk personeel van de aanneembare bewaar- en lagere scholen valt niet onder de toepassing van de wet van 18 Juni 1930 (cf. 2).

4) Wat het onderwijzend personeel betreft dat onder de toepassing valt der wet van 18 Juni 1930, moeten de verplichtingen van den « werkgever » gedragen worden door het comiteit dat personeel te werk stelde.

Conversie der Belgische schuld

Zooals in den laatsten ministerraad beslist werd tot de Regeering [illegible] de Conversie der Belgische schuld aankondigen en [illegible] zal geschieden. Men zal eenige dagen tijd krijgen om zijn schuldtitels om te wisselen voor nieuwe titels of zich te laten uitbetalen aan de nominale waarde. Indien deze aankondiging verschijnt, kan men niet beter handelen, dan de omwisseling dadelijk doen of zich laten uitbetalen. Wanneer men nieuwe titels krijgt zullen deze wel weniger opbrengen dan vroeger ; maar het geld is goed geplaatst. 't Is overigens niet den eersten keer dat zulke conversie geschiedt. Dat gebeurde reeds in 1842 en 1879, in 1886, in 1895. De reden was telkenmal dezelfde : Namelijk een vermindering bekomen van de jaarlijks uit te betalen interesten, die te zwaar in de Staatsbegrooting wogen.

De Socialisten als Regeeringspartij

GEMATIGDHEID IS AAN TE RADEN.

Wij lezen in het « Handelsblad van Antwerpen » :

Wat de socialisten bij ons jaren lang uit de Regeering hield was hun pretentie op het meesterschap, op de integrale toepassing hunner theorieën, en de overmeesterende hunne zucht naar de centraliseerende Staatsmacht, hetgeen voorzeker den belastingbetaler duur komt te staan. En aangezien het er op aankomt dezen tot dragelijker te maken en de economische alle gemakkelijkheid te bezorgen, om zich te kunnen ontwikkelen, was de aanwezigheid van socialisten in de Regeering aan de grooten meerderheid der natie tot nu toe ongewenscht voorgekomen. Velen zijn in die meening nu nog onveranderd gebleven.

Wij zijn niet in dit geval en zijn van oordeel, dat het noodzakelijk was, in eene poging, om eene nationale Regeering te vormen, ook de socialisten te begrijpen. Men heeft het vroeger in dergelijke gevallen ook wel gedaan. Waarom zou het nu ook niet zoo gebeuren ? Trouwens, als men weet in welken hachelijken toestand wij verkeerden bij de vorming van het Cabinet Van Zeeland zal men moeten toegeven, dat de samenwerking der partijen onmisbaar was en den staatswagen weer uit het moeras te helpen. Kortom wij zijn van meening dat wij het geval van uitersten noodzak — het eenige, dat wij voor eene samenwerking met socialisten aannemen — aanwezig was. Ondanks de bezwaren, die eene drieledige Regeering noodzakelijk meebrengt, kon het ditmaal moeilijk anders, wilde men een minimum van kansen hebben tot welgelukken der Regeeringsonderneming.

Anderzijds pleit het voor het verstandig doorzicht der socialisten, dat zij zich onmiddellijk bereid verklaarden om de nationale poging van den Heer Van Zeeland te steunen. In kritieke oogenblikken blijken deze internationalisten ook wel begrip te hebben van nationale opvatting en plicht. Wij hebben ze zoo vaak aangevallen om hun gemis aan dezen burgerzinnigd, dat wij tevreden zijn ook eens te kunnen wijzen op de aanwezigheid hiervan. Wat weer eens aantoont, dat wij vroeger nooit uit vooringenomenheid handelden, doch ons enkel door feiten lieten leiden, toen wij ze beoordeelden.

Wankelt de regeering reeds ?

Een weekblad stelt de bovenstaande vraag en beweert dat er mogelijke wijzigingen in den schoot der Regeering zouden in uitzicht zijn.

Het voert eraan toe dat de Regeering erg slapeerig doet, en tot nu toe alleen de muntontwaarding heeft doorgevoerd.

Deze laatste bevestiging is juist. Maar dan zouden alleen diegenen die tegen de muntontwaarding stemden gelijk gehad hebben.

Wij brengen dan hulde aan onzen Tongerschen Senator, Baron Meyers, het eenige Limburgsche Kamerlid der regeeringspartijen, dat kranig genoeg was om zijn stem aan het Kabinet Van Zeeland, wegens de devaluatie, te weigeren.

Men zie verder onder de nota : **Pijnlijke Toestanden**, wat noodlottige gevolgen er uit de devaluatie voortspruiten. Een snel optreden van de Regeering is onmisbaar. Zal het geschieden ? Of heeft men geen vast programma ?

Pijnlijke Toestanden

MENSCHEN GESTRAFT OMDAT... ZIJ SPAARDEN.

Vraag van den heer E. Blavier, 16 April 1935 :

Ik ben zoo vrij geweest u het geval te onderwerpen van verscheidene ouderlingen die hun eenig vermogen en bestaansmiddelen belegd hadden in spaarinrichtingen die hunne uitbetalingen gestaakt hebben.

Nochtans werd aan deze ouderlingen de kostelooze ouderdomsrente toeslag ontnomen wegens het inkomen verbonden aan deze spaargeelden. Zij hebben aldus geen enkel bestaansmiddel meer, juist door het feit dat zij spaarzaam gewoest zijn, anders hadden zij immers het ouderdomspensioen.

Mag ik vernemen welke onderrichtingen uw departement aan de controleurs der bestuurlijke beslissingen heeft gegeven omtrent zulke pijnlijke en onduldbare toestanden rekenschap te houden ?

Antwoord van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg van 2 Mei 1935 :

Bij artikel 7, 2°, van het koninklijk besluit dd. 8 November 1934 wordt bepaald dat, voor de inoverende kapitalen, er jaarlijks als bestaansmiddelen aan de gerechtgerechtigden een wordt aangerekend gelijk aan 6 t.h. van het kapitaal.

Bij eerstkomende wetsbepaling wordt het mogelijk gemaakt van deze bepaling, waarbij een forfaitaire berekening wordt vastgesteld, af te wijken, ovenschillig welk het werkelijk inkomen van de kapitalen moeht zijn.

Vraag van den heer Leuridan, 11 April 1935 :

Aannemers van werken voor het beheer van bruggen en wegen ontvangen soms het bericht vanwege hun leveraars van grondstoffen dat de prijzen zullen verhoogd worden in verhouding met het bedrag der muntontwaarding.

Ik bid u mij te willen melden of de Staat ook de aanneemingssommen zal verhoogen in verhouding met het hooger bedrag dan de aannemers zullen te betalen hebben aan hun leveraars ?

Antwoord van het Ministerie van Openbare Werken van 2 Mei 1935 :

Een gelijkaardige toestand bestond na de muntontwaarding in 1926. Het departement heeft toen het bedrag der aanneemingssommen niet herzien. Dergelijke herzening zou heden nog minder te rechtvaardigen zijn : te meer daar in de bijzondere bestekken, betreffende aanneemingen met een uitvoeringstermijn van meer dan een jaar, thans een bepaling voorkomt betreffende de wiziging van de minimumloonen der werklieden, in verband met de schommelingen van het indexcijfer.

Oudheidkunde.

EEN BEZOEK AAN DE MERKWAARDIGHEDEN VAN TONGEREN

— O —

Tongeren is zonder twijfel de oudste stad van België, en hier liegen de oorsprongbladzijden van de Belgische geschiedenis voor den bezoeker open. De stad bestond reeds ten tijde van Julius Caesar al, die 57 Gallum zegt dat de Romeinsche veldheer Aduatuca noemt (Caesar, B.G. VI, 32). Deze naam wordt vervolgens Aduatuca Tungerorum en eindelijk Tungri-Tongeren. De naam van den volksstam de Tongeren, die zijn naam aan de stad gaf, komt in meer dan zeventig Romeinsche opschriften van de eerste eeuwen onzer tijdrekening voor. Deze opschriften werden vooral in Grot Brittanje, in Boemerië, enz. waar de Tongeren in de Romeinsche legers dienden, aangevonden.

Gelijktijdig de Romeinsche overheersching hier groeide Tongeren snel aan, zoodat tal van zeer beduende monumenten het [illegible] sprekelijk getuigen. De omheining der 14e eeuw had een lengte van meer dan 4500 meter en dat is bijna zoveel als voor de [illegible] verbolden. Behalve Trier, Nimes en Autun bezat ook de Romeinsche stad [illegible] hof van Rijnland zulke aangedoente. Na achttien eeuwen staat deze eerste Tongersche omheining nog op 1200 meter [illegible] kan bezocht en bestudeerd worden. Het tusschen de steenwegen naar Kortessem en Waremme.

Tongeren werd door de invallen der barbaren verwoest. In de 4e eeuw bouwden de Romeinen een nieuwe omheining [illegible]. De stad werd verkleind zoals de andere voormalige Gallische steden. Tongeren bekleedde nog slechts het vierde deel van de oppervlakte der eerste stad, en toch heet ze daarom nog bij Ammianus Marcellinus, een Latijnsch schrijver der vierde eeuw : « een groote en volkrijke stad ».

Tongeren was het centrum der Romeinsche wegen in België, zoodat men [illegible] het oudheidkundig museum kan bestuderen. (Romeinsche mijlpaal, kaart der Romeinsche wegen).

Van in de eerste helft der vierde eeuw werd Tongeren als bisdom opgericht door den H.Maternus. Deze werd opgevolgd door den H.Servatius die lange jaren bisschop van Tongeren bleef (347-384). De geschiedenis getuigt dat geen Belgisch bisschop een grootere rol heeft gespeeld dan de zijne.

Tot in de 11e eeuw droegen de bisschoppen steeds den titel van bisschop van Tongeren al woonden ze ook te Maastricht of te Luik.

Om Tongeren te bezoeken, volgt men van uit het Station, recht voor zich uit, eerst de Statielaan ; op 200 meter van het Station kruist men den boulevard of stadssingel. Men laat de Veemarkt links en men volgt de Maastrichterstraat tot het einde toe, dat is te zeggen tot de plaats waar ze op de Groote Markt uitkomt. De afstand van aan het Station tot op de Groote Markt bedraagt ongeveer 800 meter.

Op de Groote Markt staat men dadelijk voor het Standbeeld van Ambiorix, een welgelukt werk van den beroemden Martin, geschenkt in 1866, ter herdenking van den aanvoerder der Eburonen, die in het jaar 54 voor onze tijdrekening aan de Romeinsche legioenen [illegible] en een [illegible] toebracht en op het punt was het te bevrijden. Volgens Julius Caesar, [illegible] van de Gallische [illegible], waarbij de Julier Cesar te [illegible] had. (Zie Julien, Hist. de la Gaule, t. III, p. 269).

Ik [illegible] dan heeft men voor zich de O. L. V. Basiliek, er der merkwaardigste kerken van Belgie. Deze kerk vertoont overblijfselen als van de [illegible] en van deze hoeft men ook van binnen en van buiten in een aftocht [illegible] op te nemen.

In deze kerk kan men den overgang van het romeinsch tijdvak der godsdienstige bouwkunst tot het andere waarnemen. Ze werd begonnen in 1240 en in de 14en 15e eeuw voltooid. Door de toepassing van de bouwstijlen van deze eeuwen heeft men een aanneming verwezenlijkt van [illegible] tot een geestelijk samenhangend geheel weten te vormen. De [illegible] indrukwekkende toren (60 m) biedt een [illegible] uitzicht, waarvan het beeld den bezoeker bijblijft.

Onder de binnenbeelden der Basiliek dienen vermeld : de altaartafel uit de 15e eeuw met gebeitelde voorstellingen uit het leven van O. L. Vrouw ; de geschilderde kerkvensters van het koor uit de 16e eeuw ; het O.L.V. beeld, dat in 1388 door een kunstenaar, genaamd meester Jan, gepolychromeerd werd.

In het koor staat ook de koperen, vergoldeschaar, het mooiste werk der dinanderie, volgens de opdrachten, en de grootste koperen paaschkandelaar. Beide werken der kopersnijkunst werden vervaardigd door den [illegible] van Dinant (1372).

Een bijzondere Schatkamer, voorzien met sterken [illegible] brandkast ingericht, bevat onschatbare schatten, en [illegible] dan ook in voortdurende internationale reisgidsen, voor als de rijkste van Belgie. (Zie Guide des [illegible], Belgique et Hollande, Paris, Hachette). De opsomming der schatten zou veel plaats vergen, want het gaat hier om een waar museum, waarin schier alle eeuwen vertegenwoordigd zijn. Men vindt er een prachtig gouden gebitstuk uit het voorromeinsch tijdvak, een zeer bewonderde Frankische gouden [illegible] [illegible] versieerd uit de 6e eeuw, een ivoren [illegible] met het beeld van St Paulus apostel uit de 6e of 7e eeuw, een ivoren boek uit de 9e eeuw, met een prachtigen ivoren [illegible] voorstellende een kruisiging van J.C., [illegible] sculpturen van verschiedenheid van allegorische voorstellingen, een [illegible] evangelieboek uit de 11e eeuw. Uit de 12e eeuw dateert het alle andere aanwezige schatten, overtreffende [illegible] van het H.Kruis, uit van [illegible] van de Kerk van Tongeren, met heerlijk [illegible] voorstellingen in verzilverd koper. Uit de 13e, 14e en 15e eeuw is het geheel der bewaarde relikwieschrijnen [illegible] merkwaardigheid en veel grootsch het [illegible] zijn ze op te sommen.

Dank aan het bewaren van oude [illegible] relikwieschrijnen en het bezit van zeldzame [illegible] en kostbaarheden [illegible] van uitzonderlijken kens van wetenschap, van [illegible] en stikwerk, dat de [illegible] der [illegible] [illegible] markt.

Van wege [illegible] van het [illegible] [illegible] Romaansch klooster uit de 12e [illegible] Belgie het best bewaarde van deze soort [illegible] eeuw. [illegible] met mooie kolommetjes, waartusschen men uitzicht op een [illegible] middeleeuw heeft.

Dicht bij de Basiliek aan de Zandpoort, bezoekt men de grondvesten van de Romeinschen toren, behoorende tot de omheining van de 14de eeuw. Hij werd in 1934 blootgelegd en is thans ten dienste van bezoekers, met electrisch licht voorzien.

Het Stadhuis, typeerend der kerktoren, werd gebouwd van 1737 tot 1749. Men heeft er mooie meubelen, 18e eeuw, eenige tafereelen van oud-Tongeren, een schilderij Tschaggeny, en op de schouw der raadzaal een borstbeeld van Napoleon door Canova.

Over de Groote Markt heenstappend in de richting van het Westen bereikt men ras de Kruisstraat waarondergroep een goed bewaard hypocaustum of Romeinsche centrale verwarming bestaat. Men kan ze bezoeken, doch men moet daartoe in kleine groepjes zijn. Op het einde van de Kruisstraat ontmoet men opnieuw den stadssingel en bewondert links en rechts de heerlijk groeiende boomen der wandellanen. Men volgt verder den steenweg van St Truiden tot op de plaats waar de steenweg van Waremme (oude Romeinsche heerbaan) naar links afbuigt. Na dezen steenweg on ongeveer 500 meter gevolgd te hebben, staat men voor den **muur der eerste of grootste omheining van Tongeren**, dien der eerste eeuw, waarvan hooger gesproken werd. Op dit snijdingspunt en reeds lang van te voren, bemerkt men ter linkerzijde een aanzienlijk deel van den 18 eeuwen ouden muur met twee goed bewaarde torens, hebbende elk 9 meter middellijn, maar die natuurlijk op afstand veel kleiner schijnen. Volgt men den Waremschen steenweg nog